

Vejen dertil

Vi fløj med Apollo fra København til Karpathos. En uge med fly og hotel koster typisk fra 4000 kroner pr. voksen og 2500 kroner pr. barn]. Flyvetiden er cirka 3,5 timer.

Fakta

Billeje koster fra 400 kroner pr. dag for en lille bil. Lokalt kan de mindste biler dog lejes helt ned til 225 kr. pr. dag. Karpathos er særdeles bjergrigt, så vær forberedt på udfordrende bjergkørsel.

Udflugter: Dagsudflugt fra Pigadia med træbåden Sophia My Love til fire strande kostede 25 euro (knap 190 kroner) pr. person. Vi kørte selv til bjergbyen Olymbos og gav for hele familien 45 euro (cirka 340 kroner) for overnatning i tre-sengsværelse med udsigt.

Mad og drikke for to voksne og to børn (fire hovedretter plus sodavand) på restaurant koster i alt cirka 50 euro (375 kroner).

Corona: Tjek aktuel status, krav til indrejsende, hvilken dokumentation man skal medbringe m.m.

Ægæerhavets glemte by

Grækenland er endelig genåbnet, og på øen Karpathos i Dodekaneserne er man nu nået op på omtrent halvdelen af de besøgende, man havde før corona-pandemien. Tag med på rundtur på en af Grækenlands smukkeste øer og på besøg i en sagnomspunden bjergby.

Jakob Øster rejser@ifmedier.dk

Vejen til Olympos ligner noget, fanden har skabt på sin runde fødselsdag. Ubegribeligt snoede veje fører uden om næsten lodrette bjergmassiver. Samtidig er store dele af kørebanen i nærmest hvert andet sving overstrøet med klippestykker, der ser ud, som om de for ganske nyligt er drysset ned oppe fra de knastørre, tronende bjergvægge. Over os banker solen ned fra en skyfri himmel, og vores lille bils aircondition er på denne hede sommerdag skruet op på fuld styrke.

Udsigten til bjergtoppene står i skærende kontrast til den, vi havde lidt tidligere på bilturen. Her kunne vi langs kysten se fænomene hvide strande foran azurblåt og krystal klart vand. Men nu, hvor vi nærmer os det, der i utallige år var øens "glemte by", snirkler vi os altså frem nær øens midte langs en frygtindgydende bjergryg.

Til sidst når vi endelig frem til den afsondrede nordvestkyst, hvor et af de mest ikoniske syn i hele Grækenland møder os. For enden af hårnålesvingsvejen er bjergtoppen overstrøet med farverige huse med flade tage, der som i et amfiteater er bygget i terrasser langs bjergets top.

Mange af Karpathos' gamle vindmøller restaureres til ære for turisterne. Foto: Jakob Øster

Bjerget Olympus og byen Olymbos set inde fra dalen.
Foto: Jakob Øster

huske at have set. Uden andre bekymringer end dem, ægteparret altså nu bibragte os forud for vores tur til det bjergrige nord.

Men nu er der jo heldigvis ingen regler om, at charterferier ikke også må byde på lidt mere eventyrlige og selvarrangerede udflugter end en gruppetur med en træbåd. Og efter at jeg på mine tidligere rejser selv har kørt bil eller motorcykel i mere end 50 lande, tænkte jeg, at der må være grænser for, hvor svært det kan være selv at køre en times tid i lidt bjerge på en lille græsk ø.

Så derfor har jeg altså nu lejet en lillebitte Peugeot 108, der kun lige nøjagtigt kan rumme konen, ungerne og vores bagage, og sat kursen mod det høje nord.

Da vi rammer de stejleste bjergveje, begynder jeg dog at tvivle på det smarte i min plan. Geder og får springer rundt tæt på kørebanelen, knægten bliver køresyg, og bjergsvingene og de mange nedfaldne klippestykker på de smalle veje synes ingen ende at vil tage. Selv om turen ikke er særlig lang, tror jeg, at det er et godt bud på den vanskeligste klokke-tid, jeg har kørt i hele den vestlige verden.

Ankomst på bjerget

Da vi endelig ankommer, tager det lidt tid for bjergbyen at leve op til vores forventninger. Siden først en grusvej - og for omkring et årti siden sågar en asfalteret - blev konstrueret hertil, er det nemlig væltet ind med turister, og ved første øjekast minder den smalle brostensbelagte hovedpassage gennem den stejle, sagnomspundne by mere om souvenirområdet i Disneyland end om det levende frilandsmuseum, vi har forestillet os.

Heldigvis har vi dog besluttet os for at overnatte heroppe for at få mulighed for at se stedets berømte solnedgang. Og det giver os mulighed for at få den historiske by nærmest helt for os selv. Ud på eftermiddagen sætter samtlige turistbusser og udlejningsbiler nemlig kursen tilbage ned mod kystbyerne.

Go up. Go down

På en lille taverna ved byens centrale plads møder jeg Nikos, hans kone Maria og hans sønner Philippos og Michaelis. De driver det nærliggende Hotel Aphrodite, der er bygget op ad klippen på øens vestside, der vender ud mod havet.

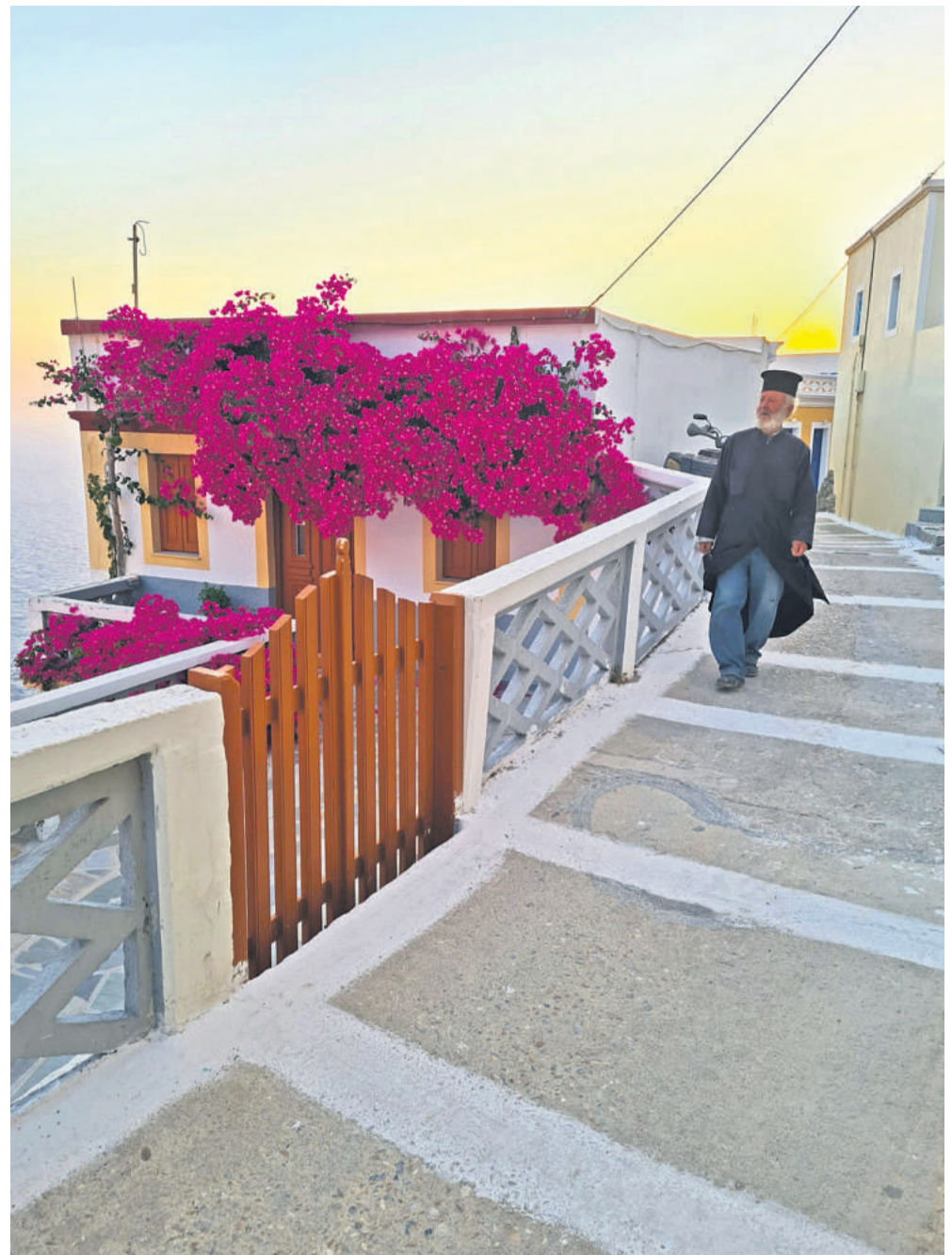
Den hjertelige familie tildeler os fluks et værelse med balkon. Her har vi en udsigt, der ligner et maleri. Under os på den stejle klippeskrænt ligger en af øens karakteristiske traditionelle vindmøller, til højre troner en kirke, til venstre, på bagsiden af bjerget, er husene spredt billedskønt over klippen, og da solen går ned, farves den bagvedliggende knaldblå himmel først gul og så rød over Det Ægæiske Hav.

- Go up. Go down. All day. All life," siger George der bærer en rund, sort hat og er klædt i den for byen så karakteristiske sorte kåbe. Jeg blev først introduceret til ham af Nikos foran familiens lille taverna, og senere møder jeg ham, da jeg spadserer morgentur rundt i byen.

Med brædder under armen går han dag ud og dag ind op og ned ad byens stejle trapper. Hvad brædderne skal bruges til, finder jeg aldrig ud af, men at han altså efter at have boet hele sit liv i byen er lidt træt af at gå på trapper, kan man jo ikke fortænke ham i.

Coronaens efterdønninger

Efter vores udflugt til den tidligere glemte by returnerer vi til vores chartherhotel lige nord for Karpathos hovedby Pigadia. Her er pool og strand til ungerne og katte, daddelpalmer og appelsintræer ad libitum i haven. Den go-

Flinke lokalklædte George på aftenrundtur igennem Olymbos' gader. Foto: Jakob Øster

Bjergbyen Olymbos på den græske ø Karpathos blev grundlagt ved bjerget Olympus helt tilbage i det syvende århundrede. Her levede de lokale i århundreder nærmest fuldstændigt afskåret fra omverdenen. Oprindeligt boede de ved bjergets fod i en afsondret bugt, men her blev de fra tid til anden angrebet af syriske og arabiske pirater.

I stedet bosatte de sig derfor helt oppe langs bjergets top. Her kunne de leve i fred og ro, men var også ekstremt isolerede, da ingen veje ledte væk fra bjerget, og adgangen ned til havet var stejl og farefuld. Det i århundreder nærmest komplet isolerede samfund resulterede i en helt særegen kultur med speciel mad, påklædning og sprog, der er unikt ikke bare for øen Karpathos, men for hele Grækenland. Her er særlige egnsretter, folk går stadig rundt i håndsyede gedskindsko og iført sorte forklæder, og man taler en unik dialekt, der stadig gør brug af oldgræske ord.

Bådture til smukke strande

"I har da vel ikke tænkt jer selv at køre op til Olympus?" spurgte Anne Margrethe, den ene halvpart af et midaldrende dansk ægtepar, vi et par dage tidligere mødte på en fælles bådture.

Lige efter at verden efter corona endelig igen er åbnet, har jeg taget familien med på charterferie til øen Karpathos i Grækenland. Her startede vi et par dage tidligere med at tage med et flot, gammelt træskib på dagstur rundt til øens flotteste strande - heriblandt den fænomenale Apella-strand, der nogle gange figurerer på lister over Grækenlands eller sågar verdens smukkeste strande.

Her, i en ganske anden verden, stod den på udspring fra båden og snorkling med børnene i noget af det klareste vand, jeg kan

Apella-stranden på Karpathos' østkyst figurerer ofte på lister over landets - og verdens - flotteste strande.
Foto: Jakob Øster

de ejer Sofia fortæller, at efter et hårdt år stort set uden turister er hotellet her i starten af sommerferien nu endelig igen i det mindste halvt fyldt op.

Det tager kun 10 minutter at spadser ind til byens pittoreske havn, hvor græske tavernaer ligger rundt i den idylliske bugt som perler på en snor. Flere aftener spiser vi hos endnu en hjertelig Sophia på restaurant Sophias Place. Også hun kan berette om et hårdt år stort set uden turister og fortæller også, at stort set ingen restaurationssejere har kunnet få corona-kompensation. Ikke fordi

man ikke har kunnet søge om det, men simpelthen fordi stort set ingen restauranter har kunnet dokumentere tidligere års omsætning, da den er kørt uden om skattevesenet.

Alligevel virker de lokale på øen relativt ubekymrede, smilende og afslappede. Taknemmelige over, at pandemien nu forhåbentlig langt om længe lakker mod enden, og deres dagligdag igen kan blive, som de har været vant til.

Grækenland er stærkt på vej tilbage - både i og uden for Ægæerhavets glemte by.